

ADVIES

Rolnummer: LPL 97.018

DE BEDRIJFSKOMMISSIEKAMER VOOR DE OVERHEID VOOR LAGERE
PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN, ADVISERENDE NAAR AANLEIDING VAN EEN
VERZOEK OM BEMIDDELING INZAKE EEN GESCHIL TUSSEN

1. Verzoeker: de stadsdeelsecretaris van Stadsdeel De Baarsjes (de onderneming) te Amsterdam, verder te noemen de bestuurder

en
2. Verweerder: de ondernemingsraad van de onderneming, verder te noemen de ondernemingsraad

Verloop van de procedure

- Achtergronden

Begin 1996 is een organisatieverbetertraject in gang gezet. Dit verbetertraject omvat onder meer het ontwikkelen van instrumenten die zijn gericht op het functioneren, ontwikkelen en beoordelen van de medewerkers.

Ter voorbereiding op de invoering van de funtionerings- en beoordelingsgesprekken is in december 1996 extern een training gegeven. Deze training was bedoeld voor alle leidinggevenden die in 1997 funtionerings- en beoordelingsgesprekken met hun medewerkers gaan houden. Ook de ondernemingsraad is uitgenodigd om met een afvaardiging de training bij te wonen.

In de overlegvergadering d.d. 13 februari 1997 wordt door de ondernemingsraad de vraag gesteld of het noodzakelijk is om jaarlijks beoordelingsgesprekken standaard in te voeren, aangezien deze gesprekken in het verleden alleen in conflictsituaties gehanteerd werden. De beoordelingsgesprekken zouden door de medewerkers als bedreigend ervaren worden. Hierop

verklaart de bestuurder dat juist de medewerkers hebben verzocht om de beoordelingsgesprekken en dat de leidinggevenden het meer als een bedreiging zien.

De bestuurder geeft aan dat het principiële verschil met een functioneringsgesprek is dat er aan het begin van het jaar afspraken worden gemaakt en dat op grond van deze afspraken de medewerkers aan het einde van het jaar worden beoordeeld. Met deze systematiek vindt de beoordeling veel objectiever plaats dan in het verleden het geval was, aldus de bestuurder.

Uit het verslag van de overlegvergadering van 13 maart 1997 blijkt dat de ondernemingsraad niet kan instemmen met de regeling inzake de invoering van de beoordelingsgesprekken. De ondernemingsraad ziet geen meerwaarde in de beoordelingsgesprekken en daarom geen noodzaak voor de invoering van dergelijke gesprekken. De ondernemingsraad wil eerst een gedegen functioneringsregeling met een evaluatie daarvan in 1998 en pas dan, indien dat noodzakelijk blijkt, een beoordelingsregeling opstarten.

De bestuurder geeft aan het te betreuren dat een traject dat begin 1996 reeds is ingezet en waarbij de ondernemingsraad zorgvuldig betrokken is geweest op het laatste moment op problemen stuit.

In de overlegvergadering van 17 april 1997 bevestigt de ondernemingsraad zijn weigering instemming te verlenen aan het voorgenomen besluit van de bestuurder tot vaststelling van een regeling op het gebied van de beoordelingsprocedure. Voorts wordt verklaard dat de ondernemingsraad niet tevreden is over de onregelmatige frequentie en wijze waarop de functioneringsgesprekken tot dan toe plaats hebben gevonden. Het wordt van groot belang geacht om hier eerst structuur in te brengen, alvorens de beoordelingsgesprekken in te voeren. Om deze reden weigert de ondernemingsraad het voorstel inzake een beoordelingsregeling over te nemen. Pas na de evaluatie van de regeling inzake functioneringsgesprekken wil men hier verder naar kijken.

De bestuurder komt tegemoet aan het argument van de ondernemingsraad dat de beoordelingsgesprekken te snel ingevoerd worden en doet een compromisvoorstel waarbij 1997 als 'overgangsjaar' beschouwd wordt en de functionerings- en beoordelingsregeling pas in het najaar van 1998 geëvalueerd zullen worden. Op deze manier is er anderhalf jaar de tijd om te komen tot een gefaseerde invoering.

De bestuurder verklaart hierop dat hij in samenwerking met het hoofd Personeel & Organisatie en het Management Team zal overwegen om ondanks de bezwaren van de ondernemingsraad te starten met de invoering van beide regelingen.

Bij schrijven van 13 mei 1997 maakt de bestuurder bekend dat hij na raadpleging van het Management Team en het dagelijks bestuur per 15 mei 1997 zal overgaan tot de invoering van zijn besluit tot invoering van de volledige systematiek. Verder deelt hij mede dat de gelijktijdige invoering van de functionerings- en beoordelingsgesprekken een proefperiode betreft en in het najaar van 1998 geëvalueerd zal worden.

Bij schrijven van 22 mei 1997 roept de advocaat van de ondernemingsraad namens laatstgenoemde de nietigheid van het besluit van de bestuurder d.d 13 mei 1997 in, zoals bedoeld

in artikel 27, vijfde lid, van de WOR. Verder wordt de bestuurder verzocht om het besluit in te trekken en de eventuele ontstane gevolgen daarvan ongedaan te maken.

Aangezien de bestuurder bij schrijven van 9 juni 1997 te kennen geeft het besluit met betrekking tot de beoordelingsgesprekken toch in te voeren, verklaart de ondernemingsraad bij brief van 9 juni 1997 in kort geding een voorlopige voorziening te vorderen bij de President van de Rechtbank te Amsterdam gericht op het opschorten van de uitvoering van het besluit.

In de overlegvergadering van 19 juni 1997 heeft de bestuurder verklaard slechts de funtioneringsgesprekken bij wijze van proef in te voeren. De ondernemingsraad heeft met dit besluit ingestemd. Op grond hiervan heeft de ondernemingsraad besloten af te zien van het kort geding. Het geschil met betrekking tot de invoering van de beoordelingsgesprekken blijft echter bestaan.

- Behandeling van het geschil

Terzake van de weigering van de ondernemingsraad om instemming te verlenen aan het invoeren van een regeling inzake beoordeling, heeft de bestuurder bij de Bedrijfscommissie voor de Overheid op 9 juli 1997 een verzoek om bemiddeling ingediend als bedoeld in artikel 27, vierde lid, juncto artikel 36, derde lid, van de Wet op de ondernemingsraden (WOR). Het verzoek is nader gemotiveerd op 1 augustus 1997. Dit geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor lager publiekrechtelijke lichamen (hierna: de Kamer).

Bij schrijven van 4 augustus 1997 heeft de Kamer aan de ondernemingsraad gevraagd om vóór 19 augustus 1997 schriftelijk te reageren op het verzoek van de bestuurder.

Bij schrijven van 18 augustus 1997 heeft de ondernemingsraad gereageerd op het verzoek om bemiddeling van de bestuurder.

Bij schrijven van 1 september 1997 heeft de bestuurder gereageerd op de reactie van de ondernemingsraad.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 16 september 1997 tijdens een zitting van de Kleine Commissie -welke de Kamer uit haar midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure- hun standpunten mondeling toe te lichten.

Ter zitting zijn verschenen de heer L. van Rooijen en mevrouw H.C. Berghoef van bestuurderszijde en de heer L.C.J. Sprengers, de heer G.M.W. de Jonge en de heer R. Rumkorf namens de ondernemingsraad.

Desgevraagd heeft de bestuurder ter zitting verklaard een eventueel advies van de Kamer niet als bindend te zullen beschouwen.

De bestuurder heeft ter zitting aan de Kamer te kennen gegeven geen bezwaar te hebben tegen een beperkte verlenging van de termijn tot 8 oktober 1997.

De bemiddeling door de Kleine Commissie leidde niet tot een minnelijke schikking tussen partijen.

In haar vergadering van 23 september 1997 heeft de Kamer een advies vastgesteld.

Omvang van het geschil

De omvang van het geschil wordt bepaald door de weigering van de ondernemingsraad instemming te verlenen aan het voorgenomen besluit van de bestuurder tot vaststelling van een regeling op het gebied van de beoordelingsprocedure.

Relevante bepalingen uit de WOR:

- Art. 27 lid 1 De ondernemer behoeft de instemming van de ondernemingsraad voor elk door hem voorgenomen besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van:
(...)
h. een regeling op het gebied van personeelsbeoordeling;
- Art. 27 lid 4 Heeft de ondernemer voor het voorgenomen besluit geen instemming van de ondernemingsraad verkregen, dan kan hij de kantonrechter toestemming vragen om het besluit te nemen. De kantonrechter geeft slechts toestemming, indien de beslissing van de ondernemingsraad om geen instemming te geven onredelijk is, of het voorgenomen besluit van de ondernemer geveerd wordt door zwaarwegende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische of bedrijfssociale redenen.
- Art. 36 lid 3 Een verzoek aan de kantonrechter op grond van deze wet, (...), is niet ontvankelijk indien de verzoeker niet vooraf schriftelijk de bemiddeling van de bedrijfscommissie heeft gevraagd.

Grievan van de bestuurder

Uit de overgelegde stukken en het ter zitting besprokene is gebleken dat de bestuurder de volgende grieven heeft tegen de handelwijze van de ondernemingsraad.

De ondernemingsraad is sinds begin 1996 betrokken geweest bij de ontwikkeling van een nieuwe regeling voor de functionerings- en beoordelingsgesprekken als onderdeel van het organisatieverbetertraject. Naar het idee van de bestuurder heeft de ondernemingsraad hier ook mee ingestemd. Tijdens het langdurige traject van voorbereidingen heeft de ondernemingsraad nooit voorstellen gedaan om de voorgestelde regeling van beoordelingsgesprekken te wijzigen. De bestuurder is van mening dat hij er gezien het gevolgde traject in alle redelijkheid vanuit mocht gaan dat de ondernemingsraad zijn instemming zou verlenen aan de invoering van de regeling van beoordelingsgesprekken.

Voorts stelt de bestuurder dat bij de invoering van de beoordelingsgesprekken gestreefd is naar een heldere systematiek. De beoordelingsgesprekken worden namelijk met alle medewerkers gehouden en niet alleen toegepast in conflictsituaties, zoals in het verleden gebeurde. De bestuurder verklaart dat er zelfs door enkele medewerkers op is aangedrongen om de beoordelingsgesprekken in te voeren.

Tevens zou de beoordelingsregeling het mogelijk maken om de arbeidsomstandigheden en de eventuele werkdruk bespreekbaar te maken, aldus de bestuurder.

De bestuurder wijst erop dat alle leidinggevenden een cursus hebben gevolgd, waar uitgebreid aandacht is besteed aan de implementatie van de beoordelingsgesprekken. Indien de invoering van de beoordelingsgesprekken uitgesteld wordt, zal rekening gehouden moeten worden met de gevolgen hiervan voor een eventuele vervolgcursus.

Naast de bovengenoemde argumenten bestaan er volgens de bestuurder nog voldoende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische en bedrijfssociale redenen die een spoedige invoering van beoordelingsgesprekken rechtvaardigen.

Als bedrijfsorganisatorische en bedrijfssociale redenen noemt de bestuurder de samenhang tussen de functionerings- en beoordelingsgesprekken, die niet alleen van belang zou zijn voor een adequaat personeelsbeleid, maar tevens van belang zou zijn in de organisatie vanwege de verwarring die over het oude systeem ontstond.

Als bedrijfseconomische reden geeft de bestuurder aan dat de medewerkers door de invoering van de beoordelingsregeling doelgericht ingezet zouden kunnen worden. Door de invoering van het nieuwe systeem zou meer aandacht geschonken kunnen worden aan opleiding, mobiliteitsbeleid en loopbaanbeleid. In de mening van de bestuurder zijn voor dit soort zaken de functioneringsgesprekken alleen te vrijblijvend. Bovendien zou de bespreking van deze zaken tijdens de beoordelingsgesprekken leiden tot kwaliteitsverbetering bij de medewerkers en een verhoging van de kwaliteit van de door de organisatie te leveren producten en diensten.

Reactie van de ondernemingsraad

Uit de overgelegde stukken en het ter zitting besprokene is gebleken dat de ondernemingsraad de volgende grieven heeft tegen de handelwijze van de bestuurder.

De ondernemingsraad ontkent instemming te hebben verleend aan de invoering van beoordelingsgesprekken in het kader van het organisatieverbetertraject. De ondernemingsraad is slechts geconfronteerd met de voornemens in het kader van een organisatieverbetertraject. Hierover heeft de ondernemingsraad niet negatief geoordeeld, maar de opvattingen over de inhoud van de beoordelingsgesprekken zijn niet eerder door de ondernemingsraad naar voren gebracht dan nadat in het voorjaar van 1997 kennis is genomen van concrete voorstellen.

De bezwaren van de ondernemingsraad tegen het invoeren van de beoordelingsgesprekken tegelijkertijd met de functioneringsgesprekken op de door de bestuurder voorgestelde wijze zijn de volgende.

Volgens de ondernemingsraad kan de weigering om instemming te verlenen niet als onredelijk beschouwd worden. De ervaringen met betrekking tot het niet correct tot stand komen van een

functioneringsregeling sinds november 1994 leren dat er geen onwerkbaar gesteld moeten worden.

Voorts vreest de ondernemingsraad dat, mede vanwege de werkdruk, er voor gekozen zal worden om met name de beoordelingsgesprekken te voeren. Als gevolg hiervan zullen de functioneringsgesprekken ondergeschikt aan de beoordelingsgesprekken worden.

De ondernemingsraad is van mening dat de functioneringsgesprekken eerst goed ingevoerd moeten worden, zodat er zowel bij het management als bij de werknemers in de organisatie een breder draagvlak wordt gevormd. Indien de beoordelingsgesprekken gelijktijdig met de functioneringsgesprekken ingevoerd zullen worden, acht de ondernemingsraad de kans groot dat de beoordeling en de daaraan verbonden rechtspositionele gevolgen het grootste accent gaan krijgen.

Op grond van deze argumenten heeft de ondernemingsraad voorgesteld om eerst de functioneringsgesprekken bij wijze van proef in te voeren en daarna aan de hand van een in 1999 te houden evaluatie te bespreken of eventueel overgegaan moet worden tot de invoering van een structurele beoordelingsregeling. Ter zitting heeft de ondernemingsraad hieraan toegevoegd dat bij de evaluatie onder meer gekeken zou moeten worden of de functioneringsgesprekken correct worden uitgevoerd.

De ondernemingsraad ziet niet in waarom de ondernemer het invoeren van de beoordelingsgesprekken als een groot voordeel ziet, nu de instrumenten als opleiding, mobiliteit en loopbaanbeleid reeds in het kader van de functioneringsgesprekken aan de orde kunnen komen. Om deze reden kan de ondernemingsraad het besluit inzake de invoering van de beoordelingsregeling niet als zwaarwegend bedrijfseconomisch of bedrijfssociaal beschouwen.

Overwegingen van de Kamer

Met betrekking tot het door partijen naar voren gebrachte, overweegt de Kamer het volgende:

De Kamer stelt vast dat de bestuurder op grond van artikel 27, vierde lid, en artikel 36, derde lid, van de WOR ontvankelijk is in zijn verzoek, nu het geschil verband houdt met de weigering van de ondernemingsraad zijn instemming te verlenen aan een voorgenomen besluit van de bestuurder inzake beoordelingsgesprekken.

Artikel 27, vierde lid, van de WOR beschrijft de gronden waaraan getoetst dient te worden in het geval de ondernemer vervangende toestemming wenst van de kantonrechter voor een besluit waaraan de ondernemingsraad zijn instemming weigert te verlenen. Voordat de ondernemer de procedure bij de kantonrechter aanspant, dient hij zich echter eerst te wenden tot de bedrijfscommissie met een verzoek om bemiddeling en advies op grond van artikel 36, derde lid.

Uit de stukken is gebleken dat de bestuurder bij wijze van proef de functionerings- en beoordelingsgesprekken tegelijkertijd wil invoeren met een daaraan verbonden evaluatie in het najaar van 1998.

De ondernemingsraad daarentegen prefereert een gefaseerde invoering waarbij eerst alleen de functioneringsgesprekken worden ingevoerd, die in december 1998 geëvalueerd zullen worden. Pas dan wil de ondernemingsraad bekijken of de invoering van een beoordelingsprocedure noodzakelijk is.

Als gevolg van een compromis dat is bereikt op 19 juni 1997 naar aanleiding van een door de ondernemingsraad in het vooruitzicht gestelde kort geding zijn de functioneringsgesprekken volgens de nieuwe systematiek inmiddels van kracht geworden.

Ter zitting heeft de Kamer beide voorstellen in acht genomen en op basis daarvan partijen een compromisvoorstel gedaan. In het voorstel is de Kamer uitgegaan van een gelijktijdige invoering van beide gespreksregelingen met een proeftermijn lopende tot 1 januari 2000. Gedurende deze proefperiode zouden geen rechtspositionele gevolgen aan de te houden beoordelingsgesprekken verbonden dienen te worden. Door middel van een evaluatie na afloop van de proeftermijn zou de wenselijkheid van de jaarlijks te houden beoordelingsgesprekken gezien kunnen worden en de frequentie daarvan eventueel in goed overleg aangepast kunnen worden.

Met dit bemiddelingsvoorstel is de bestuurder terstond akkoord gegaan.

De ondernemingsraad vond het voorstel echter niet aanvaardbaar en herhaalde dat hij de voorkeur gaf aan een gefaseerde invoering van de gesprekken. Deze voorkeur is onder meer gebaseerd op de vrees van de ondernemingsraad dat de functioneringsgesprekken ongeschikt zullen worden aan de beoordelingsgesprekken. Bovendien is de ondernemingsraad van mening dat de functioneringsgesprekken eerst correct en volledig geïmplementeerd moeten worden zoals met de bestuurder in november 1994 is overeengekomen, alvorens de beoordelingsregeling op te starten.

Als de ondernemingsraad na enige voorstellen tot aanpassingen het bemiddelingsvoorstel nog steeds bezwaarlijk acht en als bovendien blijkt dat partijen na onderling overleg gedurende een schorsing van de zitting nog steeds niet nader tot elkaar gekomen zijn, stelt de voorzitter vast dat de Kamer niet geslaagd is in haar bemiddelingspoging en zal overgaan tot het uitbrengen van een advies inzake het onderhavige geschil.

De Kamer heeft zich bij haar taak aan de in artikel 27, vierde lid, van de WOR genoemde toetsingsgronden gehouden. De eerste toetsingsgrond is de onredelijkheid van de ondernemingsraad om geen instemming te geven. Indien deze onredelijkheid niet bewezen kan worden, dient voorts tevens getoetst te worden aan de overige toetsingsgronden. Dit houdt in dat de ondernemer moet aantonen dat er zwaarwegende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische of bedrijfssociale redenen bestaan ten behoeve waarvan het voorgenomen besluit niet langer uitgesteld kan worden.

Om vast te stellen of de ondernemingsraad inderdaad onredelijk is in zijn weigering om instemming te verlenen aan het voorgenomen besluit van de bestuurder om de beoordelingsgesprekken gelijktijdig met de functioneringsgesprekken in te voeren, dient de Kamer de argumenten van de bestuurder voor zijn voorgenomen besluit en de argumenten van de ondernemingsraad om zijn instemming daaraan te onthouden inhoudelijk tegen elkaar af te wegen.

De argumentatie van de bestuurder is drieledig. Ten eerste is het de bedoeling van de bestuurder om met het invoeren van jaarlijks terugkerende beoordelingsgesprekken de verwarring die thans in de organisatie bestaat over de frequentie van deze gesprekken weg te nemen. Ten tweede is de bestuurder van mening dat de beoordelingsgesprekken onlosmakelijk verbonden zijn met de functioneringsgesprekken. Ten slotte stelt de bestuurder dat de functioneringsgesprekken vrijblijvend van aard zijn, zodat hij het noodzakelijk acht een beoordelingsregeling in te voeren.

De argumenten van de ondernemingsraad om instemming aan het ter discussie staande besluit van de bestuurder te onthouden zijn de volgende. De ondernemingsraad vreest dat de beoordelingsgesprekken en de daaraan verbonden rechtspositionele gevolgen de boventoon zullen gaan voeren en dat tengevolge daarvan de functioneringsgesprekken aan belang zullen inboeten. Met name is het de ondernemingsraad tijdens een cursus eind november 1996 betrekking hebbende op de invoering van de nieuwe functionerings- en beoordelingsregeling gebleken dat de leidinggevenden aan de functioneringsgesprekken niet dat gewicht toekennen dat redelijkerwijs nodig is. Voorts voert de ondernemingsraad aan dat in 1994 reeds een functioneringsregeling is vastgesteld die nooit volledig is geïmplementeerd. In het voorgenomen besluit van de bestuurder zijn naar het oordeel van de ondernemingsraad dan ook voor wat betreft de termijnen onwerkbaar doelen gesteld. Ten slotte merkt de ondernemingsraad op dat in de organisatie nog grote twijfel bestaat omtrent de noodzaak van het beoordelingsregeling.

De Kamer zal hieronder ingaan op de inhoudelijke afweging van de argumenten van beide partijen.

De bestuurder heeft zowel in de stukken als ter zitting aangegeven dat de beoordelingsgesprekken zouden dienen voor de bespreking van zaken als opleiding, mobiliteit en loopbaanbeleid. De Kamer ziet niet in waarom deze items niet in het kader van de functioneringsregeling besproken kunnen worden. Op het argument van de bestuurder dat de eerdergenoemde zaken niet in de functioneringsgesprekken aan de orde kunnen komen, daar deze gesprekken vrijblijvend van aard zijn, merkt de Kamer het volgende op.

Uit de inmiddels van kracht geworden gespreksformulieren, die deel uitmaken van de functioneringsgesprekken, blijkt dat de aspecten van arbeidsomstandigheden en werkdruk aan de orde komen en ook worden genoteerd. Tevens is voorzien in het vastleggen van acties en afspraken. De Kamer is van oordeel dat tengevolge hiervan geen sprake meer zal zijn van de grote mate van vrijblijvendheid van deze gesprekken, die thans in de organisatie aan de orde is.

Hiermee wordt tevens het bezwaar van de ondernemingsraad dat de functioneringsgesprekken ondergeschikt zullen worden aan de beoordelingsgesprekken ondervangen.

De Kamer maakt uit de stukken, maar met name uit de toelichting van partijen tijdens de hoorzitting op dat er met betrekking tot het terstond invoeren van de beoordelingsgesprekken zowel bij de ondernemingsraad als bij de leidingevenden nog enige twijfel bestaat.

Gelet op het bovenstaande is de Kamer van mening dat de ondernemingsraad niet onredelijk is in zijn weigering om instemming te verlenen aan het besluit van de bestuurder om de beoordelingsgesprekken tegelijk met de functioneringsgesprekken in te voeren.

Nu de Kamer bij de eerste toetsingsgrond tot de conclusie is gekomen dat de weigering van de ondernemingsraad om instemming te verlenen niet onredelijk is, zal de Kamer vervolgens de overige toetsingsgronden dienen af te wegen.

Als zwaarwegende bedrijfsorganisatorische en bedrijfssociale belangen noemt de bestuurder de bestaande verwarring omtrent de frequentie van de beoordelingsgesprekken respectievelijk het zorgdragen voor een adequaat personeelsbeleid. Voorts stelt de bestuurder dat de invoering van de beoordelingsgesprekken het bedrijfseconomisch belang dient dat gedurende deze gesprekken gesproken kan worden over loopbaanbeleid, mobiliteitsbeleid en opleiding, wat zou moeten bijdragen aan kwaliteitsverbetering van de organisatie.

De Kamer stelt vast dat, zoals ook blijkt uit de "Samenvatting, ontwikkeling en implementatie beoordelingscyclus" van 25 november 1996, uit de notitie van 19 februari 1997 inzake de inventarisatie van de workshops functionerings- en beoordelingsgesprekken en uit de notitie van 10 maart 1997 betreffende de implementatie van functionerings- en beoordelingsgesprekken, dat de regelingen van functionerings- en beoordelingsgesprekken een samenhangend geheel vormen dat niet zonder gevolgen uit elkaar getrokken kan worden tot twee losse delen.

De Kamer is van oordeel dat zowel de door de bestuurder genoemde belangen die de implementatie van de beoordelingsregeling met zich meebrengt als de door de ondernemingsraad genoemde bezwaren hiertegen ertoe leiden dat er geen sprake is van onredelijkheid van de zijde van de ondernemingsraad in zijn weigering in te stemmen met de beoordelingsregeling, doch anderzijds er bedrijfseconomische, bedrijfssociale en bedrijfsorganisatorische redenen zijn over te gaan tot de invoering van de beoordelingsregeling.

Advies

De Kamer adviseert partijen om thans ook de regeling inzake de beoordelingsgesprekken bij wijze van proef in te voeren en om, zoals op 19 juni 1997 is overeengekomen, de functioneringsgesprekken eind 1998 te evalueren. Voorts stelt de Kamer voor om in 1999 de beoordelingsgesprekken daadwerkelijk te voeren en vervolgens vòòr 1 januari 2000 de integrale regeling te evalueren en eventueel bij te stellen.

02 oktober 1997

De Bedrijfscommissiekamer voor lagere publiekrechtelijke lichamen,
namens deze,

J.P.O.M. van Herpen
Voorzitter

R.A. Bos
Secretaris

Wanneer partijen ook na dit advies niet tot overeenstemming komen, kunnen zij het geschil, onder overlegging van dit advies, binnen dertig dagen na verzending daarvan bij gemotiveerd schrijven voorleggen aan de Kantonrechter in Amsterdam.